

A BESALÚ, BÀSQUET? ARA!

Tres o quatre vegades per setmana, els llums de la pista de bàsquet s'encenen tot il·luminant les fesomies de la gent que va arribant. Tots junts som aquells qui sacrificuem una hora de diversió per tal de donar a l'esport tot allò que el cos li pugui donar. Se senten xerrades d'aquells qui vénen parlant d'un tema concret que haurà d'ésser abandonat, tot i que, de vegades, tornarà a ésser parlat per algú, cosa que farà escapar algun que altre crit d'atenció. Sempre mancant la imatge de dues o tres persones, per alguna o altra excusa superficial, es comença un entrenament que serà semblant a tots els altres. Si algun dia passeu per davant de les escoles, podreu observar com una pilota taronja uneix pensaments i esperances, ara per ara de la Carme, d'en Josep M.^a o de l'Anna..., però que també pot arribar a enllaçar la vostra vida. El nostre esforç pot arribar a ésser la vostra alegria, i ho serà quan penetreu dins el nostre món per abonar el nostre esforç. Seria meravellós trobar darrera de la banqueta un munt de persones que amb els seus ànims ens estimessin, tot portant-nos a la victòria. Creiem que deuen ésser moltes les persones que no veniu a veure partits perquè penseu que res proper no us uneix a la nostra entitat, i que no mereix el vostre ajut perquè al nostre poble les coses sempre les fan els mateixos; però també heu de comprendre que el món gira, i molt de pressa, i potser d'aquí a un temps el vostre fill, nét o amic us dirà que li agradaria practicar un esport diferent d'aquest futbol que absorbeix tothom, i que ho provaria en el club de bàsquet. Aleshores se li obriran les portes de la il·lusió i l'esforç, i entrarà en un món del qual nosaltres haurem construït els fonaments, però on encara manca una forta carcassa, feina que us toca a vosaltres i que creiem que posareu en pràctica amb cura i satisfacció. Però aquestes ratlles no han de servir d'estímul només a la mainada que està disposada a plorar d'alegria després d'una victòria merescuda, ja que també han d'aprofundir dins la ment dels grans. Per a ells, ja fa dos anys que el club va crear uns carnets de soci col·laborador que pel seu modest preu no suposen cap entrebanc en el pressupost domèstic, però per a nosaltres són diners per a pagar les nombroses despeses que, encara que no ho sembli, existeixen. I si alguna indústria o entitat es veu capacitada per ajudar de forma més substancial al club, seria rebuda amb agraïment perquè, com en molts llocs, els diners ens esquerden il·lusions, però no les trenquen del tot.

Ara per ara, el present és nostre, però a vosaltres us espera un futur no gaire llunyà.

Club Bàsquet Besalú

QUÈ PASSA AMB ELS JUVENILS DEL C.E. BESALÚ?

Aquesta és una pregunta que molta gent del nostre poble, socis i no socis, es plantegen des de fa algun temps. Crec que com a secretari del Club puc respondre aquesta pregunta, explicant la situació actual, partint, això sí, de la temporada present.

A començaments d'agost es comunicà als jugadors juvenils de l'any passat que no passaven per l'edat a una altra categoria, i als infantils, que passaven a juvenils. A l'inici dels entrenaments quasi cap no es va presentar, malgrat les recomanacions de diversos membres de la Junta Gestora.

Per tal d'aclarir les coses i saber els vertaders motius d'aquesta postura, el president de l'entitat els convocà tots ells a una trobada el passat 24 d'agost, a les instal·lacions del Club. Allí, de dos quarts de 9 fins a dos quarts d'11 del vespre, en presència de l'entrenador, el president i un servidor, el secretari, foren convidats, un a un, a entrar al despatx i exposar les seves raons per les quals no es volien entrenar. Dels onze jugadors convocats, dos no es van presentar, encara que un tenia justificació; dos més van marxar abans que els toqués el torn; un, que no viu a Besalú, digué que no volia jugar més en el nostre equip malgrat haver-se'n aprofitat alguns anys per a jugar quan al seu poble no feien equips alevins o infantils; dos més van dir que volien la baixa per anar a jugar amb el Banyoles; els altres

van manifestar que volien jugar i que ja vindrien als entrenaments.

La postura del club, explicada a cada un d'ells, és que no es vol perjudicar ningú, i que si un club s'interessa per algun d'ells el més normal seria que es posés en contacte amb nosaltres, i ja en parlariem, cosa que no havia ocorregut aleshores ni fins ara tampoc. El que també se'ls va dir, per mitjà del president, és que l'equip ha de continuar, amb les incorporacions i els canvis que facin falta. S'intentà convèncer-los que anessin als entrenaments i que, de mica en mica, tractariem de solucionar els problemes que hi hagués.

Per un moment ens semblà que la situació canviaria, però no fou així. Al cap d'uns dies la inexistència als entrenaments es tornava a repetir de forma continuada. Vista la perspectiva, els jugadors foren convocats, altra vegada, amb caràcter d'urgència mitjançant carta certificada per al 9 de setembre a dos quarts de 9 del vespre. Aquesta vegada l'assistència fou total. Es mantingué un diàleg directe amb tots ells, i exposaren algunes situacions amb les quals no estaven d'acord. La Junta accedí a solventar els problemes i preguntà als quatre jugadors que passaven d'infantils a juvenils si volien signar les seves fitxes, cosa a la qual es negaren sense manifestar clarament, excepte un, els seus motius reals.

La Junta, complint amb la seva paraula, modificà, en la mesura del possible, les situacions en què no estaven d'acord els jugadors, però la no assistència als entrenaments va continuar. Això ens feia i ens fa pensar que molts d'ells no volen jugar a futbol amb el Besalú, i així perjudicar, deliberadament o no, el nostre club.

Les fitxes, les renovades automàticament i les no signades, foren portades a la Federació el 22 de setembre i acceptades plenament. Això fa que tots siguin actualment jugadors del Besalú, amb tots els seus drets i deures.

Per últim, tots els jugadors foren convocats, per carta certificada i acús de rebut, per al dia 24 de setembre per jugar el primer partit de la temporada. Quatre foren els jugadors que s'hi presentaren. Ara el Club, una vegada sàpiga els vertaders motius de la no presentació d'aquests jugadors, prendrà les mesures disciplinàries que calgui d'acord amb el que preveu el reglament de la Federació Catalana de Futbol.

Aquests són els fets i ara vull donar la meva opinió personal, que crec compartida per la majoria dels membres de la Junta Gestora. Crec que alguns d'aquests jugadors estan essent mal aconsellats per terceres persones. La Junta ha tractat, per tots els mitjans possibles, d'arribar en un acord amb els jugadors accedint a la majoria, per no dir totes, de les seves demandes: canvi de dia d'entrenament, no coincidència amb el primer equip, evitar els enfrontaments entre ells i algun membre de la Junta, etc. Ara bé, el que no podem fer és desintegrar l'equip, perquè això comportaria la impossibilitat de jugar el primer equip a 1ª Regional, i un greu perjudici per als altres equips inferiors del Club. Nosaltres estem disposats, si cal, a concedir la baixa, amb condicions, a qualsevol jugador que sigui reclamat per un equip de major entitat o potencial, però això fins ara no s'ha produït. Per tant tots els jugadors, legalment, pertanyen a la disciplina del Club; que vulguin jugar o no, ja no depèn de nosaltres, i per tant no ens en sentim culpables.

A tots els membres de la Gestora ens sap molt de greu l'actual situació, però creiem fermament que davant els capricis d'alguns jugadors ha de prevaler el bé col·lectiu del Club, i això passa pel manteniment de l'equip de juvenils.

Actualment s'ha fet càrrec de l'equip, com a entrenador, en Pere Soldevila, que amb molta il·lusió intenta crear un bon ambient que faci possible que el seny i la responsabilitat tornin a l'equip juvenil del CE Besalú. Així ho esperem tots nosaltres.

Pere Cerro i Gelis
Secretari del CE Besalú